

REKOMBINACJA W OBREMBIE SERII MUTANTÓW
WARUNKUJĄCYCH BIAŁĄ BARWĘ SPOR (SERIA 50)
U *ASCOBOLUS IMMERSUS*

ANNA KRUSZEWSKA

Streszczenie

6 mutantów z tej serii przekrzyżowano ze sobą we wszystkich możliwych kombinacjach, a także każdego z nich skrzyżowano ze szczepem typu dzikiego o ciemnym zabarwieniu spor. Na podstawie częstości worków po rekombinacji w krzyżówkach między tymi mutantami (worki 6:2 — 6 spor białych : 2 ciemne) ustalono kolejność ułożenia tych mutantów oraz ich względne odległości. Z krzyżówek tych wyizolowano ogółem 228 worków 6:2. Tylko 2 z nich powstały w wyniku wymiany

wzajemnej. Pozostałe 226 worków powstało w wyniku wymiany niewzajemnej, gdzie jeden mutant segregował nienormalnie w stosunku 2 : 6, co dawało w wyniku worków 6 : 2.

W większości wypadków w danej krzyżówce 2 białych mutantów jeden z nich konwertował znacznie częściej niż drugi. W 3 krzyżówkach częstości te były w przybliżeniu równe. W krzyżówkach mutant X dziki częstości konwersji, obliczone na podstawie częstości worków 2 : 6 (2 spory białe : 6 czarnych), są różne dla różnych mutantów.

Porównując wyniki uzyskane z krzyżówek między mutantami z wynikami krzyżówek mutant X dziki stwierdzono, że 2 mutanty dające tę samą częstość konwersji w krzyżówce z dzikim dają w krzyżówce między sobą w przybliżeniu jednakową częstość worków 6 : 2 dwóch typów (z nienormalną segregacją jednego z mutantów wyjściowych i z nienormalną segregacją drugiego z nich). Te mutanty, które różniły się znacznie częstościami worków 2 : 6 w krzyżówce mutant X dziki, dawały w krzyżówkach między sobą przewagę worków jednego typu tzn. o nienormalnej segregacji tego mutantu, który miał wyższą częstość konwersji w krzyżówce z dzikim.